

Szabadság, szerelem '59 február

Történelmi hűség, drámai feszültség, a megtörtént és a kitalált cselekmények folytonos izása jellemzi Goda Krisztina rendező Szabadság, szerelem című alkotását. A producer, Endy Vajna a világot megrengető csodának állított emléket a filmmel az 50. évforduló alkalmából. A finanszírozásban – a mágns társaknak példát adva – jelentős támogató volt Demján Sándor is. Ez nagyon fontos! Újfaluban 6-8 alkalommal vetítették, jórészt a középiskolák ifjúságának. Ez is nagyon fontos! A film kiváló. Kifogástalan rendezés, néha sokkoló, mégis szép fényképezés, igényes forgatókönyv, maradandó élményt nyújtó színházi játék.

Az izgalmas történetet, a forradalom és szabadságharc ismert és fontos epizódjait egy szerelmi szárra fűzve ismerjük meg. A válogatott vízüldöző a szabadságról fölhaladza a szerelemre, a lány a szerelemért és a szabadságért az életet. Mint hatsoros remekművében megírta Petőfi Sándor. A filmbeli pufajkás, géppisztolyos lány külső megjelenésében, de sorsában is sok tekintetben hasonlítható Sticker Katalin halálra ítélt és 1959. február 26-án a kisfogházban kivégzett szabadságharcos tragédiájához. A film utolsó kockáin a lány, arcán ütlegelés csúnya nyomaival, elgyötört léptekkel halad őrzői között a börtönfolyosón. Kivégzésre viszik.

Wittner Mária elbeszéléséből tudom, az utolsó estét közös cellában – a siralomház már telve volt a reggeli kivégzést váró elítéltekkel – együtt töltötték. Sticker Kati fájlalta – Wittner Mária meséli –, hogy szerelmétől nem búcsúhatott. Majd ezt mondta: „26 éves vagyok, 26-án születtem, és 26-án fognak felakasztani. Soha ne felejtsem el, emlékezz majd rám.” Sokáig beszélgettek, késő éjszaka aludtak el. Mint rendesen, reggel 6 órakor ébresztették őket, már nem szóltak egymáshoz semmit. Mária megfésülte Kati haját, megigazította ruháját, és nemsokára nyílt a vasajtó, ott állt a három fegyőr. Parancsnokuk Sisa főőrözsmester tányérsapkájából kivett egy cellát, s emyit mondott: Sticker Katalin. Egymást megölve búcsúztak, Kati kihúzta magát, és hang nélkül az örök elé lépett. Elindultak a bitófa alá. A kisfogház folyosóján a cellaajtók kukucsresein élesen süvített az üzenet: „Sticker Katalin vagyok, most visznek akasztani...!” A börtönbeli feljegyzések szerint a Vajdahunyad utcai csoportból azon a reggelen, 1959. február 26-án először Kóté-Sörös Józsefet, majd Tóth Józsefet, végül – 7.30 perckor – Harvilla Béláné Sticker Katalint végezték ki.

A Vajdahunyad utcai teljes létszámában utoljára 1959. február 24-én találkoztak. Fellebbezéseik, kérvényeik elutasítását ismertették velük. Kérvényt – talán kiskorú gyermeke miatt – csak Wittner Mária kapott. Az utolsó estén „kedvezményként” nyugtatót ajánlott a doktor. Kati nem fogadta el. Felajánlották: elbúcsúzhatsz szerelmétől. Nem kérte. Bajba sodorhatta volna, a gyilkosok csak annak kitérére lettek volna kíváncsiak.

A szabadságért a szerelemet és az életet.

Negyvennyolc évvel ezelőtt fellebbant egy szerelem, s ellobbant egy forradalom. Az erről írott szomorú sorokat üzenetek szántam Tinétek, mai fiatalok. Harangok zúgását hallgatva erre gondoljatok. Ne feledjétek, őrizték Sticker Katalin emlékét, az áldozatok, a hősök emlékét.

Szfvós István

Az innováció jegyében

Dr. Baka Oszkár bemutatja a legújabb termékeket

Lehet, hogy mi, magyarok egy kissé pesszimisták vagyunk, és gyakran azt keressük, hogy mit, hogyan nem lehet megoldani? S az ebben kiteljesedő kreativitásunk inkább hátra mozdít, mint előre. Bizony ilyen is gyakran előfordul! Pedig „a legyőzött nehézségek megnyert lehetőségek.” Igaz, ez az aranyigazság Winston Churchill gondolata, mégis tökéletesen illeszkedett az INNOVADIDACT Oktatásfejlesztő és Információs Bt. és partner cégei által szervezett műszaki szakmai nap mottójához, melynek helyszínét az Eötvös József Szakképző Intézet Mátyás utcai tanterme adta.

„Mivel a közoktatás sem mentesül a piaci verseny által diktált kényszerítő hatásoktól, ezért szükséges a folyamatos kapcsolattartás a képző szervek (iskolák), a piaci szereplők (vállalkozók) és az innovációban élen járó szolgáltatók között” – emelte ki Nagy Sándor, igazgatóhelyettes a rendezvény létrejöttének céljai között. „A korszerű technológiákkal való ismerkedés, az innováció melletti elkötelezettség a gazdasági versenyképességének egyik záloga.”

A programban a gépészeti szakterületű cégek és azok szakmai profiljainak bemutatása során a főként szakemberekből, szaktanárokból, illetve határon túli iskolák képviselőiből álló közönség a XXI. század szakmai kihívásainak megfelelő előadásokat hallhatott. A versenyszférában megkövetelt precizitás, az összeszedett, pontos előadói stílus, a bemutatott anyagok, eszközök minősége a legmagasabb szintű elvárásoknak is könnyen megfelelt. A hallgatóság megerősödött a bizalom és a felismerés,

hogy az INNOVADIDACT a XXI. század lehetősége az oktatási innováció terén, hiszen a vele kapcsolatban álló cégek mindegyike a minőség iránt elkötelezett.

Dr. Baka Oszkár cégvezető elmondta, hogy a „cég oktatásfejlesztési tapasztalatai alapján, modernizációs és minőségorientált stratégiájának megvalósításával kíván hozzájárulni a magyar középiskolák oktatás, szakképzés és felnőttképzés komplex módon való továbbfejlesztéséhez.”

A szakmai előadások szünetében konzultációkon ismerhették meg az érdeklődők a legújabb fejlesztéseket, köztük a 2005-ben HUNDIDAC arany-díjjal kitüntetett MultiScreenView számítógépes tantermi taneszközt. A modern számítógéppel támogatott oktatást, a hatékony „oktatás-irányító” tanári munkát elősegítő új taneszköz a frontális osztálymunka mellett az e-learning tananyag feldolgozást támogatja, a csoportmunkát és egyéni haladást biztosító, új oktatás-metodikai szemléletet realizál.

Az elolvasottak kapcsán lehet, hogy a jól begyakorolt szkepticizmus vesz erőt rajtunk, hiszen ehhez nem kell meg sem mozdulnunk, ránk tör akaratlanul is. Am kétkedés ide vagy oda, Kossuth Lajosnak van igazsága: „Csak az képes hatalmasan hatni, ki saját korának embere, míg ellenben ki korát megelőzi, csak halála után él, ki pedig korától elmarad, élve is halott.”

A szakmai napon bemutatkozó cégek szakemberei a jelen gazdaság szakmai megújulásért dolgoznak, s a látott innovációk „a megnyert lehetőségek”.

www.innovadidact.hu

Zsákai Ildikó

Velencei karnevál

Február 16-án a kora esti órákban egy emeletes autóbussz érkezett Berettyóújfaluba, hogy növelve utasai létszámát az Arany János Gimnázium 8 diákjával és egy kísérő tanárral tovább indulhasson Püspökladány felé, majd eljuthasson az ilyenkor turistákkal zsúfolásig megtelt, csodálatos Velencébe. 17-én a reggeli órákban érkezünk Punta Sabbioniba, és hajóval szállítottak minket a lagúnák városába, ahol már mindenkin eluralkodott a karneváli hangulat. Rengetegen öltöztek jelmezbe a helyiek közül, és a turisták is szép számmal vásároltak díszes álarcokat a szinte 10 méterenként álló árusoktól. A karnavál záró hétvégéjére érkezve káprázatos látvány tárult elénk.

Természetesen lehetőségünk volt megtekinteni Velence számos nevezetességét, és akadt nem egy, ahol egész napot el lehetett volna tölteni, de siettünk, hogy maradjon idő az utcákon, sikátorokban bolyongva élvezni a karneváli

forgatógot. Sok magyar turistával találkoztunk, akikkel még barátságot is kötöttünk, segítettük egymást, ha kellett. Sajnos este 9-kor búcsút kellett vennünk, hajóval indultunk vissza, hogy buszra szállhassunk. Mindenkit kifárasztott az egész napos séta, esetenként gondolázás, így nem okozott nehézséget hazafelé a buszon alvás sem. 18-án dél körül érkezünk Berettyóújfaluba, s alig vártuk, hogy otthon végre jól kialudjunk magunkat. Velencével egyszerűen nem lehet betelni, ezért ha megtehetem, legközelebb is elmegyek oda, hiszen ez az utazás örök életre nagyszerű emlék marad.

Szabó Ildikó (11.a)

Egy példaadó élet

„Amit felvállalt, megígért, azt tűzön-vízen keresztül igyekezett megvalósítani”

Szabó Ferenc, az iskolaalapító, korszakos jelentőségű pedagógusra emlékeztünk a nevét viselő szakmai verseny díjkiosztó ünnepségén.

Az Arany János Gimnázium, Egészségügyi Szakképző és Közgazdasági Szakközépiskola előcsarnokában február 9-én, 10 órakor a mindenki által szeretve tisztelt Feri bácsi bronzba öntött arcképe előtt először Szőke Albertné Siba Mária, a volt tanítvány majd intézményvezető idézte fel a gyors- és gépiró szakiskola alapítójának pályaképét. A szépszámu díjazott fiatal példát és biztatást nyerhetett a rendkívül gazdag, küzdelmes és mindvégig sikeres, mert aktív, alkotó életút megismeréséből.

A koszorúzás után a korszerűen berendezett tanteremben folytatódott az ünnepség. Daróczy Lajosné tagozatvezető köszöntötte a meghívottakat:

Szabó Ferenc fiát, Szabó Györgyöt (a DUNAGÁZ RT. nyugalmazott vezérigazgatóját) és feleségét, akik 1997 óta szponzorai a tagozatnak. Segítik a tárgyi fejlesztést, valamint a tanítványokat egyre jobb teljesítményre ösztönöz szaktárgyi verseny meghirdetését. Dr. Kalotay György Tanárképző Főiskola docensét, nyugalmazott tanszékvezető professzorát, aki régi kedves vendége, szaktanácsadója, vizsgálónöke az intézménynek, volt kollégája a névadónak. Természetesen jelen volt Domján János igazgató, az iskolavezetés, valamint a szaktanárok is.

A különböző kategóriákban az alábbi díjazottak vehették át a tárgyi, illetve a pénzübeli jutalmakat: GÉPIRÁS:

1. Horváth Tamás 9/a, Péntes Márton 9/e, Kovács Péter 13/i, Rádi Ádám 10/e, Krucsó Zita 11/d, Bai József 13/i.
2. Papp Orsolya 9/a, Cseke Péter 9/d, Serdült Anikó 13/i, Ilyés Ildikó

Fotó: Kari

- 10/e, Szabó Ádám 11/d.
 3. Sáfián Viktória 9/a, Varga Tibor 9/e, Varga Dóra 13/i, Cseke József 10/e, Ferenczi Róbert 13/i, Hajdu Katalin 10/d.
- SZÖVEGSZERKESZTÉS: 1. Beke János 13/i, 2. Kun Lajos 13/i, 3. Ferenczi Róbert 13/i.

HELYESÍRÁS: 1. Kovács Éva 13/i.

NÉMET NYELV: 1. Juhász Enikő 13/i, 2. Juhász Andrea 13/i, 3. Bai József 13/i.

FRANCIA NYELV: 1. Juhász Edina 13/i, 2. Kovács Éva 13/i.

ANGOL NYELV: 1. Borsai Evelin 13/i.

Őt nyertese volt a nyelvvizsgadíj-pályázatnak.

Ezután a kialakult kedves hagyomány szerint felidéztek a Feri bácsival kapcsolatos szakmai és személyes, baráti emlékeket a fiatalok bátorítására és okulásul. A fia, Szabó György a mottóval választott, igen jellemző alapponost állította elénk: az édesapja munka- és családszeretetét, becsületet, elkötelezettséget, szavatartó, megbízható, szilárd jellemét. Nem tudták őt elképzelni munka, tevékenység nélkül: angol, német nyelvtudása mellé megszerzte és tanította az eszperantót, a méhészközletben és az ÁFÉSZ-ben is dolgozott.

Dr. Kalotay Kálmán arról em-

lékezett, hogy városunkban letelepedve milyen korszakos jelentőségű iskolateremtő és szakirodalmat publikáló, nagy formátumú pedagógust nyertünk Feri bácsi által.

Ma is rendkívül időszerű az állandóan megújuló, a megváltozott körülményekhez igazodó oktató munkája. Rengeteg előadást tartott pedagógiai és méhészeti témákban. Szakcikkeket, tanulmányokat, tervezeteket, tananyagokat küldött az Oktatási Minisztériumnak, az Országos Pedagógiai Intézetnek. A gyorsíró és gépiró szakmát oktató középiskola szociális missziót is betöltött. Sokszáz/sokezer fiatalnak nyújtott elhelyezkedési lehetőséget, biztos kienyeret. 2 év alatt nemcsak megbízható helyesírást, fogalmazási és kommunikációs készséget sajátítottak el diákjai, hanem általános műveltségüket, továbbtanulási lehetőségeiket is megalapozta. Tanítványai országos szakmai versenyeken is mindig kiemelkedő eredményekkel öregbítették iskolájuk – és ezzel városunk hírnevét.

A volt munkatárs, e sorok írója a fiataloknak azt az üzenetet adtam át, hogy nincs „reménytelen, alkalmatlan, buta” diák, ha van szeretet, odafigyelés, biztatás és közös alkotó munka. Feri bácsit az akkori „felsőbb szervek”-nek a fiatalok ügyével kapcsolatos „buta, értetlen” hozzáállása háborította fel, és nem hagyta annyiban, ha diákjairól volt szó.

Az iskola minőségi oktató-nevelő tevékenységének fontos mérési alkalma volt ez a szakmai verseny. Domján János igazgató is arra törekszik, hogy vezetése alatt az intézménybe valóban tanulni, fejlődni jövő fiatalok olyan odaadó pedagógusok értő és szerető vezetésével növekedjenek, mint amilyen az áldott emlékeztető Szabó Ferenc tanár úr volt.

Dr. Szabó Ödönné

Gyönyörű és rettenetes

Február 13-án, 17 órától tekinthették meg a képzőművészet iránt érdeklődők Gonda Zoltán festőművész kiállítását. Miután a kedves egybegyűltek körülfozták a művészt és Porkoláb Lajost, az intézményvezető megnyitó szövegében hangsúlyozta azt a hosszú szakmai múltúra visszatekintő és több, mint harminc éves barátságot, ami egyébként az egész országra kivetíthető módon jellemzi a művész és közművelő szubkultúrát. Miután megnyitójában kitért a tömegkultúra kettős természetére, szövegéről az értékalapú szemléletről, amely nélkül nem lehet kisközösségeket a műalkotásokhoz való viszonyrendszerükben befogadóvá tenni. A szépről, mint esztétikai kategóriáról pedig egy Hamvas Béla megfogalmazást osztott meg a körülállók: „A szépség ott van, amikor valami meghal, a szépség ott létezik, ahol feszültség támad a pillanat és az időtlenség között. A meghalás és a születés pillanata együtt valami, ami fölött már az idő nem győz, hanem megsemmisül.” – Nehéz dolog egyébként verbalizálni a vizuális üzeneteket, ezért van nehéz dolga a műelemzőnek, az esztétának, a művészettörténésznek, a művészeti íróknak egyaránt. (Jegyzimég a tudósító.) Aki negyven éve kiállításokat rendez, és megnyitót szervez, az már tudja a titkot. Érti azt az üzenetet, ami Vitéz Ferenc sorából is kiolvasható: A fenséges oda, a baljós című munkából Gonda Zoltán művészetéről: „A festő művészetét ennek a gyönyörű és fensé-

Fotó: Kari

ges, gazdag és baljós, rettenetes és katasztrofális világnak a látványát és belső lényegét, szépségeit és borzalmaikat valló kifejezésnek rendeli alá” – idézte az intézményvezető a szerzőt. Aki sorban elemzi a képeket, az alkotásokat is, és kiemeli a jellemző, személyiségbeli vonások beágyazódását a festmények hangulati játékába. Ha egyébként valaki végigpásztazza a képeket, egy tanult és korrekt, emberséges és világra nyitott pedagógust és barátot érezhet közel magához, aki tiszteli a szorgalmat és az igyekezetet, és megveti az emberi gyarlóságokat.

Gonda Zoltán – dr. Vajda Mária szerint – a maga művészi tisztességével és a művészember örök kételyével viaskodik: ilyen vagyok, de milyennek láttok. Olyannak, amilyennek ő gondolja, s érzi művészi világát? De mindannyian tudjuk, hogy a mi kis hétköznapi és nem autentikus életvilágunk is egyszer gyönyörű, másszor meg rettenetesnek tűnik. Az ember kétarcúsága és világa kettős természet talán rokonok? Gondolhatták a szervezők, a befogadók, a kedves megjelentek ezen a nem mindenben hétköznapi összejövetelen.

H. L.

Közhasznúsági jelentés

Köszönetet mondunk mindenkinek, aki a 2005. évi személyi jövedelemadójának 1 százalékát az Aranytál Közhasznú Alapítvány támogatására ajánlta fel. A befolyt 34.086 forintot az alapítvány céljának megfelelően pórhak, tányérok, evőeszközök pótlására fordítottuk. A továbbiakban is örömmel fogadjuk támogatásaikat. A 2006. évi személyi jövedelemadójuk 1 százalékának felajánlását a 18554157-1-09 adószámra várjuk.

Aranytál Közhasznú Alapítvány kuratóriuma